

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5762/2020
09.06.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Драгане Маринковић, Бранка Станића, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца Републике Србије – Министарство пољопривреде и заштите животне средине, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Београду, против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Трајан Романовић, адвокат из ..., ради накнаде за коришћење пољопривредног земљишта, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 551/20 од 15.09.2020. године, у седници одржаној 09.06.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 551/20 од 15.09.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 551/20 од 15.09.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 363/20 од 22.06.2020. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро економску 2015/2016. годину исплати износ од 2.469,32 евра са траженом каматом, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је да тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 55.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 551/20 од 15.09.2020. године, усвојена је жалба тужиоца и првостепена пресуда преиначена тако што је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезан тужени да тужиоцу на име накнаде за коришћење пољопривредног земљишта за агро-економску 2015/2016. годину исплати износ од 568,43 евра са каматом по стопи коју прописује Закон о затезној камати, почев од дана подношења тужбе 28.09.2018. године до исплате, а све у динарској противвредности по средњем курсу Народне банке Србије на дан исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 15.525,00 динара, са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом одбијајућем, а непреиначеном делу

првостепена пресуда потврђена. Обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове жалбеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, у усвајајућем делу тужбеног захтева, тужени је изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, на основу члана 404. Закона о парничном поступку, због потребе уједначавања судске праксе.

Чланом 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/ 11 ... 55/14), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), док је ставом 2. истог члана прописано да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије, на основу члана 404. став 2. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11 ... 55/14), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној на основу члана 404. ЗПП. О праву тужиоца на накнаду за коришћење пољопривредног земљишта одлучено је уз примену материјалног права које не одступа од праксе изражене у одлукама Врховног касационог суда у којима је одлучивано о захтевима са чињеничним стањем као у овој правној ствари. Посебном ревизијом не може се побијати правноснажна пресуда због погрешне оцене изведених доказа (чиме се заправо оспорава утврђено чињенично стање) због чега у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба за уједначавањем судске праксе или новог тумачења права. Ревизијом туженог се не указује на предмете у којима је о истој правној ствари донета правноснажна судска одлука у којој је изрежено другачије правно схватање. При том треба имати у виду и да одлука са тужбеним захтевом као у конкретном случају зависи од чињеничног стања утврђеног у свакој конкретној правној ствари, што значи да евентуално другачија одлука не указује нужно и на неуједначену судску праксу. Указивање у ревизији на учињене битне повреде поступка пред другостепеном судом не представља разлог због кога се посебна ревизија може изјавити. Из наведеног разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради исплате накнаде у овој правној ствари поднета је 28.09.2018. године, а укупна вредност предмета спора је 2.469,32 евра, која не прелази динарску

противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. То значи да је побијена другостепена пресуда донета у поступку у спору мале вредности из члана 468. став 1. Закона о парничном поступку.

С`обзиром на то да се ради се о спору мале вредности, ревизија туженог није дозвољена, на основу члана 468. ЗПП у вези члана 479. став 6. ЗПП.

Ревизија туженог у овом спору у коме је по закону искључено право на изјављивање ревизије није дозвољена, ни по основу преиначења у смислу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић